

El Defensor

És paradoxal que el debat sobre els drets dels castellanoparlants a Catalunya s'haja promogut últimament des de Madrid, com si es tractara d'una minoria indefensa sotmesa a discriminació que cal defensar dels abusos de la majoria en el poder... És tan indignant que algú amb responsabilitats públiques a Madrid, la capital de l'estat espanyol, continue ignorant la realitat a finals del segle XX, que gairebé només queda la possibilitat de pensar en la mala fe...

Fernando Álvarez de Miranda és el Defensor del Poble, i com a tal va tenir l'oportunitat de parlar personalment de l'aplicació de la llei del català amb el mateix president de la Generalitat de Catalunya. Després d'aquella reunió, va semblar que s'havien aclarit els malentesos —sempre n'hi pot haver algun—, però ara s'ha vist que les coses continuen com abans.

Fernando Álvarez de Miranda és el Defensor del Poble i ha de vetllar, efectivament, perquè els abusos de l'administració no vulneren els drets dels ciutadans. És a dir, la mateixa missió que tenia l'anterior Defensor del Poble, Joaquín Ruíz-Giménez, castellà de soca-rel que —com ha recordat Duran i Lleida fa pocs dies— va aprendre i va defensar la realitat plurinacional de l'Estat i “va defensar la democràcia amb majúscules, no pas com un conjunt de normes que, en lloc de garantir els drets, en ocasions semblen fetes per a limitar-los.”

Fernando Álvarez de Miranda no s'ha fixat gens en l'actuació que va tenir el seu predecessor en el càrrec, malgrat els elogis i la valoració positiva del treball de Ruíz-Giménez

que van fer totes les forces polítiques democràtiques. I és una pena, perquè si en això del català Álvarez de Miranda està realment tan desencertat com aparenta, no tenim cap garantia que la seua actuació en els altres conflictes que li plantegen els ciutadans siga correcta. En aquests moments d'estalvis en la despesa pública, els contribuents no ens podem permetre el luxe de mantenir en càrrecs de tanta responsabilitat gent que no es guanya el sou.

Fernando Álvarez de Miranda no va traure gaire profit de la seua conversa recent amb Jordi Pujol. Potser li caldria una conversa a fons amb Joaquim Molas, nou Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Molas li podria explicar, amb independència i sense les hipoteques dels governants, si hi ha o no hi ha conflicte lingüístic a Catalunya, quina és

la situació del català i del castellà, quin és l'ambient social que es respira a Catalunya sobre aquesta qüestió. Joaquim Molas li podria explicar que, si el Defensor del Poble continua fent-ho tan bé, potser sí que a la fi aconseguirà que hi haja merder.

Com que Fernando Álvarez de Miranda —pel que sembla— no ha rebut queixes de catalanoparlants que se senten discriminats en els seus drets lingüístics, ja siga a Catalunya, al País Valencià o a les Illes, no diu res del tema. Potser no sap que els catalanoparlants aguanten la discriminació amb molta flegma, molt civisme i molta dignitat, convençuts que la cosa va per llarg i cal tenir paciència. També és veritat, és clar, que els catalans no deuen trobar gaire útil queixar-se a Fernando Álvarez de Miranda. ■

“Álvarez de Miranda no s'ha fixat gens en l'actuació del seu predecessor en el càrrec, Joaquín Ruíz-Jiménez, malgrat els elogis del seu treball de tots els partits democràtics.”

LA GALERIA

73

Una oportunitat per als joves realitzadors

Rosanna Melià

La tretzena edició del festival Cinema Jove de València ja està a punt.

OPINIO

11

La pela és la pela

Francesc Viadel

12

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

Aterreu com pugueu

Toni Canís

15

La paciència russa s'acaba

Llibert Ferri

16

La màfia russa passa...

Xavier Vinader

17

La barbàrie no prescriu

Eduard Sanjuan

18

i el COC?

Ramon Barnils

Julio, argument de venda

J. J. Pérez Benlloch

Mil·lenni

Pau Viciano

19

Bo per a menjar

Martí Domínguez

71

L'opinió de Pere Gimferrer

Agustí Pons

82

Hospital General

Joan Francesc Mira